

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Popa Marin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 noiembrie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Donciu Vasile Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xx.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 19.10.2012 – 17.11.2017;

- instanța de apel: 07.12.2017 – 30.01.2018;

- instanța de recurs: 20.04.2018 – 16.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 noiembrie 2017, Donciu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și în temeiul art. 60 Cod penal, a fost încetat procesul penal din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală cu liberarea inculpatului de răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Conac Zinaida, a fost admisă în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Donciu Vasile la 02 august 2012 în jurul orelor 07:00, conducând autovehiculul de model W-Transporter cu n/î xxxxx pe traseul Chișinău - Orhei spre direcție or. Cricova, ajungând în apropierea comunii Stăuceni mun. Chișinău, n-a ținut cont de situația rutieră prin ce a încălcat cerințele art. 45 a RCR (1-2) care prevede că: conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii

factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, ca urmare fiind în zona de acțiune a indicatorului rutier 5.63.1 a Regulamentului Circulației Rutiere (intrarea în localitate) a comis tamponarea pietonului Conac Zinaida care traversa partea carosabilă de la dreapta spre stânga conform direcției de deplasare a autovehiculului de model W-Transporter. În rezultatul accidentului rutier pietonului Conac Zinaida, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2530.D din 25.09.2012 i-au fost cauzate leziuni corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Donciu Vasile și apărătorul său, POPA Marin, prin care a solicitat casarea totală a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 noiembrie 2017.

În motivarea apelului a indicat că, instanța de judecată a dat apreciere juridică greșită circumstanțelor de fapt care au avut loc la momentul producerii accidentului rutier, iar în cadrul cercetării judecătorești toate probele cercetate demonstrează nevinovăția inculpatului în cele ce i-a fost încredințat de organul de urmărire penală ulterior susținute și de acuzatorul de stat.

A considerat că sentința de condamnare este în mod vădit neîntemeiată, nu are suport legal și nici probatoriu nu este bazată pe careva probe concludente, utile și pertinente din care considerent urmează a fi casată în mod integral de către Curtea de Apel Chișinău, din următoarele considerente:

- instanța de fond nu a dorit să ia în considerație motivele invocate de partea apărării, probele apărării dându-le apreciere critică și ne facînd nici o trimitere la ele;
- motivele invocate de instanța de fond în justificarea condamnării lui Donciu Vasile nu-și găsesc confirmare ceea ce denotă faptul că sunt pur declarative și nu pot pune la îndoială temeinicia cerinței părții apărării privind pronunțarea în privința inculpatului Donciu Vasile a sentinței motivate de achitare pe marginea acestui dosar;
- organul de urmărire penală nu a infirmat declarațiile lui Donciu Vasile prin nimic, ba mai mult ca atât a efectuat urmărirea penală superficial și tendențios, fără a administra suficiente probe în învinuirea lui, încălcându-i dreptul la un proces echitabil;
- atât organului de urmărire penală în persoana ofițerului de urmărire penală, cât și procurorul s-au axat doar pe proba cu raportul de constatare tehnico-științifică nr.

249 din 28.08.2012 concluzia căruia a fost emisă pe anumite date prezentate de Ofițerul de Urmărire penală incorecte concluzia fiind emisă că chipurile Donciu Vasile ar fi avut posibilitatea de a evita impactul;

- tocmai la dispoziția acestei constatări tehnico-științifice ofițerul de urmărire penală a pus la bază schița făcută la fața locului în care nu au fost fixate la efectuarea cercetării la fața locului prezența la începutul pistei de separare a fluxului de transport a indicatorului 4.2.2 precum și a indicatoarelor de informare suplimentară 6.24.1 amplasate în spatele a câtorva cauciucuri fapt ce îngreunează totalmente vizibilitatea conducătorilor auto cât și a pietonului care aflându-se în spatele acestor indicatoare, cât și cauciucuri nu a avut posibilitate să vadă fluxul de transport ce se deplasa din direcția or. Chișinău;

- Donciu Vasile nu a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport, iar în astfel de situație în acțiunile lui nu există latura subiectivă a infracțiunii or, nu a fost prezentate careva probe despre acțiunile neglijente s-au încrederii exagerate în sine, deoarece împrejurările au demonstrat aceea că Donciu Vasile se deplasa regulamentar, cu o viteză permisă, a evitat impactul frontal cu pietonul, ceea ce denotă că a condus cu prudență sporită, a dat dovadă de cea dexteritate în conducere;

- instanța de fond a evitat absolut să se expună asupra raportului de expertiză autotehnică nr. 34/12/l-R-3388 din 23.06.2016.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Donciu Vasile și a apărătorul său, Popa Marin, cu menținerea sentinței.

4.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Donciu Vasile a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, necătând la faptul, că inculpatul Donciu Vasile nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputatei, vina lui se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care combat și argumentele apelului înaintat, cum ar fi: declarațiile părții vătămate

Conac Zinaida; declarațiile martorilor Coliban Elena, Jizneva Ludmila, Conac Alexandr și Botnari Veaceslav.

Instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului Donciu Vasile este dovedită și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate atât în cadrul ședinței instanței de fond, cât și celei de apel, cum ar fi: - procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 02.08.2012; - certificatul de accident rutier din 02.08.2012; - raportul de constatare tehnico-științifică nr. 249 din 28.08.2012; - raportul de Expertiză Medico-Legală nr. 2530/D din 25.09.2012 a cet. Conac Zinaida; - răspunsul ÎS Administrația de Stat a Drumurilor nr. 07-05/1731 din 02.10.2012.

Instanța de apel analizând probele cercetate atât la urmărirea penală, în instanța de fond, cât și în cadrul instanței de apel a ajuns la concluzia că Donciu Vasile prin acțiunile sale a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.*

Instanța de apel a conchis că inculpatul Donciu Vasile, de facto, a recunoscut vina, or, dânsul a indicat că Conac Zinaida a traversat fără a se asigura că din partea stângă vine cineva și într-un loc interzis, unde nu era nici un semn de trecere a pietonilor, or, infracțiunea prevăzută de art. 264 Cod penal se comite cu vinovăție din imprudență, prin modalitatea încrederii exagerate în sine, care, conform prevederilor art. 18 Cod penal, se consideră că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate.

Instanța de apel a conchis că argumentele apelanților precum că Donciu Vasile nu a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport, dânsul se deplasa regulamentar, cu o viteză permisă, a evitat impactul frontal cu pietonul, ceea ce denotă că a condus cu prudență sporită, a dat dovadă de cea dexteritate în conducere și nu poartă temei de casare a sentinței atacate, or, chiar dacă inculpatul susține că a evitat impactul frontal cu pietonul, dânsul trebuia să reducă viteza sau chiar să se oprească. Prin urmare, dacă Donciu Vasile reducea viteza sau chiar se oprea și ceda trecerea pietonului, n-ar fi avut loc tamponarea pietonului Conac Zinaida.

Astfel, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată poziția apelanților privind nevinovăția lui Donciu Vasile în comiterea infracțiunii încriminate, poziția în

cauză fiind în contradicție cu circumstanțele de fapt mai sus analizate, prin urmare, apreciată de instanță drept una de apărare, motiv din care apelul urmează a fi respins ca fiind nefondat.

În cadrul instanței de apel, la demersul părții apărării, a fost dispusă efectuarea unei expertize judiciare auto-tehnice complexe în cauza dată, expertiza fiind pusă pe seama Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al MAI.

Astfel, deși conform raportului de expertiză autotehnică nr. 34/12/I-R-3388 din 23.06.2016 (f.d. 201-204 vol. I), s-a concluzionat că, „...Donciu Vasile nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Conac Zinaida folosind frânare”, aceasta nicidecum nu-l dezvinovățește pe inculpatul Donciu Vasile de comiterea infracțiunii imputate, fiind în contradicție cu procesul - verbal de cercetare la fața locului, schema accidentului rutier și întreaga sistemă de probe analizată mai sus și apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, prin care se demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Donciu Vasile în comiterea acestui accident rutier, or, inculpatul conducând autovehiculul de model W-Transporter, nu s-a conformat indicatorului rutier 5.63.1 a Regulamentului Circulației Rutiere și a comis tamponarea pietonului Conac Zinaida, iar aceste deducții ale expertului vin în contradicție cu această întreagă sistemă de probe și instanța de apel a respins-o ca nefondată și greșită, or, conform art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a constatat că deși inculpatul Donciu Vasile este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, acesta nu poate fi tras la răspundere penală în baza acestui articol, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Popa Marin în numele inculpatului, care invocând art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri, prin care Donciu Vasile să fie achitat pe motiv că în acțiunile lui fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Ca motive ale recursului recurentul invocă:

- instanța de fond, cât și cea de apel, a ținut să examineze unilateral probele acuzării care sunt absolut contradictorii între ele nefăcând trimitere în sentință la nici o probă a părții apărării, iar Colegiul penal al Curții de Apel în decizia sa a scanat conținutul textului sentinței, care absolut în totalmente contravine circumstanțelor de fapt avute loc, lăsând fără apreciere și interpretând diametral opus toate probele administrate și

cercetate în cadrul cercetării judecătorești și anume potrivit motivației din textul deciziei rezultă că conducătorul Donciu Vasile nu a respectat prevederile pct. 45 (1-2) al RCR, fapt ce nu corespunde realității deoarece potrivit Raportului de expertiză autotehnică nr. 34/12/l-R-3388 din 23.06.2016 s-a constatat că viteza de deplasare a automobilului de model VW Transporter cu n/î xxxxx pe partea carosabilă a drumului corespunde viteza până la frânare de 53 km/h.

Distanța necesară de oprire în siguranță a automobilului susnominalizat în condițiile comiterii accidentului rutier pentru viteza de 53 km/h este de 35 metri.

Distanța automobilului de la locul impactului în momentul când pietonul a apărut ca obstacol din spatele indicatorului 4.2.2 precum și a indicatoarelor de informare suplimentară 6.24.1 amplasate în spatele a câtorva cauciucuri aflate la începutul pistei de separare a fluxului de transport putea fi în limitele 15-25 metri.

Conform datelor inițiale prezentate (pietonul a parcurs în câmpul de vizibilitate a șoferului distanța de 4.2 metri de la marginea dreaptă a carosabilului cu tempoul de deplasare, fugă liniștită de 8,9-9,6 km/h, cât și fugă rapidă de 12,7-14,3 km/h), distanța automobilului de model VW-Transporter cu n/î xxxxx de la locul tamponării în momentul ieșirii pietonului de după obstacol cum a fost indicatorul 4.2.2, precum și a indicatorului de informare suplimentară 6.24.1, amplasate în spatele a câtorva cauciucuri de la începutul pistei de separare a fluxului de transport, de 15-25 metri, este mai mică decât spațiul necesar de oprire în siguranță a acestui automobil în condițiile accidentului rutier, de 35 metri, de unde rezultă că conducătorul Donciu Vasile nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Conac Zinaida folosind frânarea;

- astfel, instanța de fond, cât și cea de apel, au evitat să stabilească legătura de cauzalitate a acțiunilor pietonului cu rezultatul producerii accidentului rutier, sau măcar să se expună, deși s-a constatat prin declarațiile primare ale părții vătămate Conac Zinaida că a încălcat prevederile pct. pct. 3 și 114 (1-2) și 116 a RCR;

- nici în sentința instanței de fond și nici în decizia Curții de Apel nu se spune nimic despre proba cu raportul de expertiză autotehnică nr. 34/12/l-R-3388 din 23.06.2016;

- instanța de fond și cea de apel își motivează hotărârile punând la bază declarațiile așa zișilor martori Coliban Elena și Conac Alexandru, care în realitate nu au fost martori oculari la data incidentului nu sau aflat în preajma locului comiterii accidentului rutier, iar declarațiile acestora sunt vădit false și contradictorii în raport cu celelalte probe cum sunt schema schiță a locului accidentului rutier și pozele efectuate la fața locului. Aceste declarații sunt absolut eronate și administrate doar în cadrul cercetării judecătorești la solicitarea de a fi admiși în proces în calitate de martori doar la insistența părții vătămate

și care s-a constatat în ședință că Coliban Elena este o cunoscută ce locuiește cu partea vătămată în vecinătate, iar Conac Alexandru este fiul părții vătămate;

- instanțele inferioare vădit ilegal, au luat ca bază veridice declarațiile acestor martori, necătând că ele sunt absolut false și eronate deoarece instanțele nu le-a apreciat în ansamblu din punct de vedere al coraborării lor cu proba "schema schiță a locului accidentului rutier" unde nu este fixat de către organul de urmărire penală nici un semn sau indicator rutier a trecerii de pietoni, la fel nu este indicat nici marcajul orizontal "zebra", la fel potrivit tabelului fotografic de la locul comiterii accidentului rutier este constatat lipsa a cărorva semene sau marcaje ce reflectă trecerea de pietoni;

- necătând la aceste declarații false instanța le ea ca declarații veridice și le pune la baza adoptării sentinței de condamnare, iar proba cu declarațiile martorului ocular Botnari Veaceslav care la data și ora producerii accidentului rutier sa aflat în calitate de pasager al autovehiculului condus de către Donciu Vasile a fost dată o apreciere critică deoarece au fost date cu scopul de al exonera pe inculpat de la răspunderea penală;

- necătând la faptul că potrivit prevederilor art. 19 alin. (3) și 254 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, complet și obiectiv, a circumstanțelor care dovedesc vinovăția, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi agravează sau atenuiază răspunderea, atât organul de urmărire penală în persoana ofițerului de urmărire penală, cât și procurorul s-au axat doar pe proba cu raportul de constatare tehnico-științifică nr. 249 din 28.08.2012 concluzia căruia a fost emisă pe anumite date prezentate de ofițerul de urmărire penală incorecte, concluzia fiind emisă că chipurile Donciu Vasile ar fi avut posibilitatea de a evita impactul;

- urmărirea penală a fost efectuată cu grave abateri unde la întocmirea schemei schiță a locului accidentului rutier nu a fixat indicatorul 4.2.2 precum și a indicatoarul de informare suplimentară 6.24.1, nu a fixat nici acele cauciucuri pe care sunt fixate indicatoarele susvizate, și nici la numirea constatării tehnico-științifice nu a pus la dispoziție expertului datele reale stabilite la fața locului prin ce a influențat concluzia expertului absolut greșită, fapt demonstrat prin raportul de expertiză autotehnică nr. 34/12/I-R-3388 din 23.06.2016 concluzia căruia urmează a fi luată drept una veridică deoarece a fost efectuată ținându-se cont de date privitor la viteza de deplasare a mijlocului de transport, distanța parcursă de pieton în câmpul de vizibilitate a șoferului din momentul apariției lui, a indicatorului 4.2.2 precum și a indicatoarelor de informare suplimentară 6.24.1 amplasate în spatele a câtorva cauciucuri.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală,

procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor atacate, ca fiind legale și întemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, în vederea acestei statuări fiind prezente următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției este expusă neclar; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului părții apărării, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Donciu Vasile în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate și că instanțele incorect au dispus condamnarea inculpatului, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel, verificând probele cauzei, întemeiat a conchis asupra temeiniciei concluziei primei instanțe privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, motivându-și detaliat

și clar soluția adoptată, expunându-se argumentat din care motive a menținut soluția instanței în această parte.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a cercetat în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile inculpatului, a părții vătămate și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la locul accidentului rutier din 02.08.2012 cu fototabel, certificatul de accident rutier din 02.08.2012, rapoartele de expertiză medico-legală în comisie nr. 2530/D din 25.09.2012, de constatare tehnico-științifică nr. 249 din 28.08.2012, probe care sunt detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Totodată, Colegiul penal menționează că, recurentul în mare parte critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta, indicând că instanța de judecată eronat și greșit a apreciat ansamblul de probe administrat.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Referitor la argumentele părții apărării, precum că *concluzia raportului de expertiză autotehnică nr. 34/12/l-R-3388 din 23.06.2016 urmează a fi luată drept una veridică deoarece potrivit acestuia s-a constatat că viteza de deplasare a automobilului de model VW Transporter cu n/î xxxxx pe partea carosabilă a drumului corespunde viteza până la frânare de 53 km/h.*

Distanța necesară de oprire în siguranță a automobilului susnominalizat în condițiile comiterii accidentului rutier pentru viteza de 53 km/h este de 35 metri.

Distanța automobilului de la locul impactului în momentul când pietonul a apărut ca obstacol din spatele indicatorului 4.2.2 precum și a indicatoarelor de informare suplimentară 6.24.1 amplasate în spatele a câtorva cauciucuri aflate la începutul pistei de separare a fluxului de transport putea fi în limitele 15-25 metri.

Conform datelor inițiale prezentate (pietonul a parcurs în câmpul de vizibilitate a șoferului distanța de 4.2 metri de la marginea dreaptă a carosabilului cu tempoul de deplasare, fugă liniștită de 8,9-9,6 km/h, cât și fugă rapidă de 12,7-14,3 km/h), distanța automobilului de model VW-Transporter cu n/î xxxxx de la locul tamponării în momentul ieșirii pietonului de după obstacol cum a fost indicatorul 4.2.2, precum și a indicatorului de informare suplimentară 6.24.1, amplasate în spatele a câtorva cauciucuri de la începutul pistei de separare a fluxului de transport, de 15-25 metri, este mai mică decât spațiul necesar de oprire în siguranță a acestui automobil în condițiile accidentului rutier, de 35 metri, de unde rezultă că conducătorul Donciu Vasile nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Conac Zinaida folosind frânarea, Colegiul penal menționează că, luînd în considerație prevederile pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, în care este stipulat că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, însă ținând permanent seama de anumiți factori, cum ar fi: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situații periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Astfel, inculpatul încălcând intenționat regulile de securitate a circulației rutiere prin ignorarea indicatorului 4.2.2 a cauzat din imprudență părții vătămate Conac Zinaida vătămări corporale care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2530/D din

25.09.2012 se califică ca vătămări corporale medii.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Popa Marin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Donciu Vasile Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **13 iunie 2018**.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana